

Barraca codi 11249

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Carena de les Grutes
Emplaçament	A la banda de migdia del camí de la carena, per sota del barri de l'Església
Alçada:	630m
Coordenades:	
Latitud:	41.72845
Longitud:	2.04736
UTM Est (X):	420770
UTM Nord (Y):	4620065

Classificació

Número de fitxa	08095-272
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Completament enderrocada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200031
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Petita barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada a l'oest. La seva planta és irregular i s'assenta al marge del terreny i a uns grans blocs de pedra naturals. Presenta un elevat grau d'enderroc que afecta la pràctica totalitat de l'estructura, restant només un tram del mur lateral dempeus. L'accés a l'interior està completament enderrocant. No ha estat restaurada i està molt afectada per l'abundant vegetació de la zona.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

